روزنامه صبح ایران
وطن امروز
VATANEMROOZ.IR
دوشنبه | ۲۷ دی ۱۴۰۰ | ۱۴ جمادی‌الثانی ۱۴۴۳ | ۱۷ ژانویه ۲۰۲۲ | سال چهاردهم | شماره ۳۴۰۳ | ۸ صفحه | ۳۰۰۰ تومان
۱۱۸۳ سال و ۹۳ روز گذشت
VATAN-E-EMROOZ | VOL.14 | NO.3403 | MON.JAN.17, 2022 | ISSN:2008-2886

گزارش «وطن‌امروز» از سنگ‌تمام شاعران سوری در دهه بزرگداشت شهیدان سلیمانی و ابومهدی

بهار شعر مقاومت در دمشق

صفحه ۵

درگذشت محمدرضا یزدانی‌خرم مدیری که والیبال ایران را به اوج رساند

معمار موفقیت‌ها

صفحه ۶

توافق ایران و چین براساس واقع‌گرایی در سیاست خارجی و تدبیری برای مشارکت فعال در ایجاد قطب‌بندی‌های جدید اقتصادی و امنیتی جهان است

ایران در نظم آینده جهان

مخالفت غربگرایان با گسترش تعاملات اقتصادی تهران و پکن به‌خاطر عقب‌ماندگی از تحولات بین‌المللی و تعارض با منافع ملی است

صفحه ۲

حمله مردم آمریکا به قطارهای باری و غارت اجناس و محموله‌های پستی، جلوه جدیدی از گسترش فقر و شکاف طبقاتی در این کشور را نشان داد

غارتگر غارت می‌شود

گزارش برنی سندرز از وضعیت مردم آمریکا:

۹۲ میلیون نفر نمی‌توانند هزینه‌های درمانی را بپردازند

۵۰ میلیون نفر قادر به تأمین غذای خود نیستند

۴۰ میلیون با خطر بی‌خانمان شدن مواجهند

صفحه ۷

برای مرحوم یزدانی‌خرم که نامش با والیبال ایران تا ابد گره خواهد خورد

بدرود آقای مدیر

یادداشت

مهدی طاهرخانی: والیبال ایران امروز در جایگاهی قرار دارد که می‌توانست ابدا چنین نباشد. این نه لاف است نه بزرگنمایی. تنها لازم بود یک شخص خاص به مدت ۱۷ سال زیربنای این رشته را از نو پایه‌ریزی نکند، فردی به نام «حاج محمدرضا یزدانی‌خرم». به همین سادگی. اینکه چرا والیبال ما به این نقطه رسید و حالا یکی از بزرگان این رشته در جهان به حساب می‌آید را باید به پای مدیری نوشت که نگاهش هیچ‌گاه کوتاه‌مدت و گلخانه‌ای نبود.

محمدرضا یزدانی‌خرم که دیروز با اعلام خبر درگذشتش، مجددا بعد از مدت‌ها به تیتر یک رسانه‌ها بازگشت، از معدود مدیرانی بود که می‌دانست ورزش «خم رنگرزی» نیست. در ورزش با یکی، دو سال کار محال است موفقیت حاصل شود. ورزش درست شبیه علم است. همان‌طور که پزشک، دانشمند و مهندس، به یکباره ساخته و شناخته نمی‌شوند، باید این نگاه را هم به ورزش داشت. از این رو وقتی از سال ۶۸ و پایان جنگ، ماموریت بازسازی والیبال ایران را بر عهده گرفت، نه وعده قهرمانی آسیا را داد و نه ادعا کرد این تیم را به المپیک می‌برم. یک بچه دبستانی را تحویل گرفت، گام به گام بدون هیچ فشاری، او را پرورش داد و با ارتباطاتش، سرمایه را درست و بدون دوررریز به این رشته گسیل داشت. کارش به جایی رسید که رسما عنوان کرد به هر فردی که یک نوجوان بالای یک متر و ۹۰ سانتیمتری را به ما معرفی کند، سکه هدیه می‌دهم.

این یعنی او دقیقا کار را از نقطه صفر شروع کرد. حد فاصل ۱۳۶۸ تا ۱۳۸۵ را ببینید تا متوجه شوید والیبال ایران را کجا تحویل گرفت و سال ۸۵ چه چیزی را تحویل دیگران داد. رؤسای فدراسیونی را داشتیم که بیش از مرحوم یزدانی‌خرم بر مسند مدیریت نشستند اما هرگز میراثی به بزرگی او بر جا نگذاشتند. این فرق بزرگ او با دیگران است. هرگز به ورطه شعار نیفتاد و مهم‌تر از همه، انتظارات را بیهوده بالا نبرد.

یزدانی‌خرم حتی پس از جدایی از والیبال ۵ سال ریاست فدراسیون کشتی را به عهده گرفت که ماحصل مدیریت او را در المپیک ۲۰۱۲ لندن دیدیم. کشتی فرنگی ما با اعتماد تاریخی او به «محمد بنا» پوست انداخت و تبدیل به این رشته مدال‌آور شد.

اما متاسفانه از سال ۹۰ به بعد یعنی دوره‌ای که او تنها ۶۵ سال داشت، متاسفانه مدیران بالادستی ورزش نسبت به چنین فردی بی‌تفاوت شدند و به بهانه جوانگرایی، ورزش ایران را از وجود او که مانندش را زیاد نداشتیم، محروم کردند تا اینکه سرانجام در یک روز سرد زمستانی، در بی‌توجهی محض همه ما، «معمار والیبال ایران»، بی‌آنکه مدت‌ها خبری از او باشد، در آرامش محض، چشم از جهان فرو بست. اما تردید نکنید اگر او در ورزش ایران حضور نداشت امروز والیبال ما اینچنین سری میان سرها نداشت. برای او ورزش فقط در تهران نبود. روستا به روستا و شهر به شهر به دنبال استعدادها رفت و از دل فلان روستا که حتی مدرسه درست و درمان برای تحصیل بچه‌ها را نداشت، قهرمان والیبال کشف کرد و پرورش داد.

به شخصه اعتقاد دارم برای موفقیت در ورزش قبل از سرمایه و توجه و استعداد، باید یک مدیر برنامه‌محور و آشنا به امور روز دنیا را در رأس کار داشت؛ مدیری که از بابت هر پک یک ایرانی به سیگارهای داخلی، ریالی را برای ورزش در نظر بگیرد. مدیری که وقتی ریشخند «فیدل کاسترو» فقید را نسبت به قد کوتاه والیبالیست‌های ایران در اواخر دهه ۶۰ دید، به رگ غیرتش برخورد و گفت: مگر در این کشور پهناور ما قحطی جوان قدبلند داریم؟ جوانانی بودند که تا قبل از یزدانی‌خرم با قدهای رشید وجود داشتند اما مدیری که بیاید و آنها را جذب والیبال کند، نبود. پول بود، استعداد بود، توجه رسانه و دولت بود اما این مدیریت خاص نبود و ورزش ایران طی یک تجربه موفق با پوست و گوشت و استخوان، تجربه کرد که اعتماد بلندمدت به یک مدیر کارآزموده و نترس چه گنج گرانقدری را برایش به ارمغان می‌آورد. آسوده بخوابید آقای محمدرضا یزدانی‌خرم! شما با اینکه نه والیبالیست بودید و نه قد و قامتی برای این رشته داشتید اما به بلندفکرترین و موفق‌ترین مدیر این رشته در تاریخ ورزش ایران مبدل شدید. حضور چندساله‌تان در فدراسیون کشتی را امروز با زنده شدن فرنگی‌کاران می‌بینیم. یادگار شما تا ابد در موزه ورزش ایران می‌ماند.

در شبکه‌های اجتماعی
@vatanemrooz

با بالاترین سرعت، بدون قطعی دانلود کنید
حجم نامحدود و پرسرعت با انتخاب اینترنت باکیفیت
بهارستان شرق
www.baharnet.ir
1357
R246

تیترهای امروز

تداوم بارش برف و باران در سراسر کشور شمال و شمال‌غرب در محاصره برف و سرما

عصر یخبندان

■ سازمان هواشناسی درباره وقوع سیلاب در مناطق جنوب کشور هشدار داد

صفحه ۴

آماده‌باش مراکز درمانی برای مقابله با شیوع گسترده احتمالی ویروس جهش‌یافته کرونا

اُمیکرون جان ۳ هموطن را گرفت

■ وزارت بهداشت: واکسیناسیون جان‌باختگان کامل نشده بود

صفحه ۴

اعلام حمایت ۴۰ چهره بین‌المللی صنعت سینما از موضع «اما واتسون» در حمایت از فلسطین

یک مسأله انسانی

صفحه ۸

هدایت اعتبار نظام بانکی به سمت تولید مسکن با قانون جدید مجلس

۲۰ درصد تسهیلات برای مسکن

■ سهم مسکن از کل تسهیلات پرداختی بانک‌ها در سال‌های اخیر روند کاهشی داشته و در سال ۹۹ به ۵ درصد رسیده بود

صفحه ۳

نگاه

احضار روح جلاد بالکان در سلول سوچی

نوید مؤمن: شنیدن نام «اسلوبودان میلوسویچ» یا همان «جلاد بالکان»، دل هر انسان آزاده‌ای در سراسر دنیا را به درد می‌آورد. او همان جنایتکاری است که بین سال‌های ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۵، در سایه سکوت و مماشات غرب و سازمان‌های به اصطلاح بین‌المللی، یکصد هزار مسلمان بی‌گناه را در بوسنی و هرزگوین قتل‌عام کرد. منطقه بالکان همچنان با وجود گذشت ربع قرن از آن فجایع جبران‌ناپذیر، از آثار و تبعات آن دوران و رخدادهای تلخ آن رهایی نیافته است.

۲۴ ماه مه سال ۱۹۹۹ در حالی که دولت وقت بیل کلینتون در آمریکا دیگر تاریخ مصرف جلاد بالکان را برای دولت متبوع خود و متحدانش در ناتو تمام‌شده دانسته بود، دادگاه لاهه، اسلوبودان میلوسویچ را به جنایت علیه بشریت و جنایت جنگی در قلمرو کوزوو، پس از ژانویه ۱۹۹۹ متهم کرد. ۱۸ اکتبر ۲۰۰۱، اتهام جنایت علیه بشریت و جنایت جنگی در قلمرو کرواسی از آگوست ۱۹۹۱ تا ژوئن ۱۹۹۲ به اتهامات او افزوده شد. ۲۲ نوامبر ۲۰۰۱، به نسل‌کشی، جنایت علیه بشریت و جنایت جنگی در قلمرو بوسنی و هرزگوین از تاریخ اول مارس ۱۹۹۲ تا ۳۱ دسامبر ۱۹۹۵ متهم شد. دادگاه لاهه با وجود اینکه در ظاهر صدها شاهد را در دادگاه میلوسویچ احضار کرده و از آنها (علیه جنایات جلاد بالکان) شهادت گرفته بود، هرگز به اصلی‌ترین سوالی که به ذهن مخاطبان دادگاه متبادر می‌شد پاسخ نداد: تکلیف دولت‌هایی که در حمایت از میلوسویچ و با هدف نسل‌کشی مسلمانان اروپایی از هیچ‌گونه اقدامی فروگذار نکرده بودند چه می‌شود؟ جای «حامیان غربی جلاد بالکان» در این دادگاه کجا بود؟!

سرانجام میلوسویچ بدون آنکه بتواند کلمه‌ای از ارتباطات پشت پرده خود با نهادهای نظامی و امنیتی غرب را در دوران نسل‌کشی در بوسنی و هرزگوین افشا کند، در زندان مُرد. ۲ مارس سال ۲۰۰۶ میلادی جسد بی‌جان جلاد بالکان در حالی در سلولش پیدا شد که فرضیاتی مانند خوراندن قرص‌های ضدفشار خون به او یا حتی کشته شدن وی با سم، هنوز به عنوان احتمالاتی غیرقابل نفی یا اثبات مطرح است.

اکنون ۱۶ سال از مرگ میلوسویچ سپری شده است اما میلوسویچ‌های تحت نظارت دستگاه‌های نظامی و امنیتی غرب در برخی نقاط جهان تکثیر شده‌اند. یکی از این افراد، «آنگ سان سوچی» برنده جایزه صلح نوبل، رهبر برکنارشده میانمار و یکی از عوامل نسل‌کشی و آوارگی میلیون‌ها مسلمان بی‌گناه است. سوچی اکنون توسط کودتاچیان ارتش میانمار گرفتار شده و...

ادامه در صفحه ۶